

Hogyan tovább fiatalok?

Írta: Endrődi Mónika
2016. február 03. szerda

A félévi értesítők kiosztása remek alkalom arra, hogy egy kicsit vissza, majd kicsit előre tekintsünk. Megkérdeztem hát a 12. E tanulóit, mit szólnak az első féléves eredményeikhez pár hónappal az érettségi vizsga előtt. A válaszokat külön papírlapon, névvel ellátva kértem. (Na még ilyen! Dolgozat fő órán?!)

Az első félévi teljesítmények ismeretében arra kértem választ, hogy miként tervezik a közeli jövőt, majd az utána következő éveket. Még három hónap és lezárul egy korszak. Érezve a helyzet komolyságát becsülettel válaszolgatnak kérdéseimre. Hamarosan kikerülnek kezeim közül, majd ki az iskola védelmet nyújtó falai közül is.

A válaszokat átolvasva látom, nem először gondolkodnak el a jövőjüket illetően. (Mégiscsak kezdenek megérni?) A kérdéseim fogynak, akárcsak az óra hátralevő percei. Kivételesen nem kezdenek el szedelődzködni a jelző csengő hangjára. Talán elgondolkodtak egy kicsit? Még akkor sem berzenkednek, amikor elárulom, hogy cikk lesz belőle. Csak amikor fényképezni kezdek. Pedig a fotók egyszer még majd jók lehetnek. Emléknék.

És most lássuk, miről árulkodnak a válaszok!

A 22 megkérdezett emberből 14-en elégedetlenek a jegyeikkel. Akadtak kisebb, olykor nagyobb problémák, amiket év végére orvosolni szeretnének. Jól látják a helyzetet, önkritikusan válaszolnak, többségében nem másban, magukban látják a hibát. Ígérik, hogy év végére minden „kikanyarodik”, megjavul, görbül vagy épp kiegyenesedik (pl.: 3-ból 4-es lesz). Azt kívánom, úgy legyen!

Hogyan tovább fiatalok?

Írta: Endrődi Mónika
2016. február 03. szerda

Vannak persze, akik elégedettek. Öten úgy gondolják, eredményeik egybevágna további elképzeléseikkel. De nézzük csak, mik a további tervek!

Húszan úgy tervezik, hogy itt maradnak a szakképző évfolyam záróévére, hogy a technikus oklevelet is megszerezzék. Az a legörvendetesebb, hogy a legtöbben nem csupán a „papírért” maradnak, hanem, mert érdekli is őket a szakma. Tizenketten határozott igennel válaszolnak arra a kérdésemre, vajon akarják-e majd felsőoktatásban folytatni tanulmányaikat. Hatan hezitálnak még, és a jövő eseményeit eredményeiktől teszik függővé. A felsőoktatásba készülők közül a többség szakirányban szeretne diplomát szerezni. Közülük néhányan látogatást tettek a Szent István Egyetem Agrártudományi Karának nyílt napján. Egy tudatos Vízműs időben tájékozódik, hogy a kellő időben helyesen dönthessen.

Végezetül arra kértem választ, mennyire térnek el jelenlegi terveik gyerekkori álmaiktól. A többség úgy nyilatkozott, hogy a valóság és az álmok nem esnek egybe. Gyerekként sokan ábrándoztak divatszakmákról, most viszont - hogy nem lettünk úrhajósok - a Földön járunk: reális a boldogulás esélye a tanult szakmánkban vagy a szakirányú továbbtanulásban. De, ha valaki mégis mást tervez, annak is csak azt kívánom, amit a többieknek: vegyétek komolyan a munkát, tartoztok magatoknak azzal, hogy végigjárjátok az utat! Hozzátok ki magatokból a legjobbat! Valósítsátok meg jelenlegi álmaitokat! Sok sikert és kitartást kívánok Nektek!

Hogyan tovább fiatalok?

Írta: Endrődi Mónika
2016. február 03. szerda

